

За дишлиитѣ се чува дори до 1829 г. Между тѣхъ е имало и пирати — лазовци, които вѣнъ отъ пиратството си сж искали и дишъ-хакж. По тоя начинъ се разсипватъ много заселища по бургашкия заливъ, както ще се види по-нататкъ. Срѣщу дишлиитѣ по сливенско се подвизавалъ сливенския войвода Тахиръ-Ага, който самъ, придруженъ отъ заптиетата си, е ходѣлъ по селата съ „кирпицени въ дисагитѣ“ да вади зжбитѣ на дишлиитѣ: „алъ сана дишъ-хакж“. Послѣдниятъ изразъ е познатъ и въ бургашко, дѣто сжщо се срѣщали разумни турци, готови да закрилятъ беззащитнитѣ българи отъ тия пладнешки разбойници.

Основата на дишъ-хакъ лежи въ самия турски режимъ и деребейство. Високитѣ чиновници сж пжтували по селата безплатно. Придружавали се отъ свити, които отнемали добитѣка на селенитѣ, кондисвали въ домоветѣ имъ, карали дѣщеритѣ имъ да имъ заливатъ ракия или да имъ чепатъ, и ядѣли безплатно. Това се практикувало току-рѣчи до половината на миналия вѣкъ. Нѣщо повече: тѣ „берутъ деньги съ жителей за то, что утруждали свои челюсти ѣдоу ихъ хлѣба“. А това бѣ сжщността на дишъ-хакж ¹⁾.

И тѣй, разбойническитѣ нападения къмъ Сливенъ отъ даалии, капасѣзи, дишлии, кърджалии и т. н. накарватъ сливенци да взематъ мѣрки и запазятъ богатия си градъ отъ обири и пламѣци. Заграждатъ го съ стѣна и траншеи, познати подъ името шарамполъ. Това название не е българско и, ако се сжди по послѣдния му слогъ, ще е отъ грѣцки произходъ (полъ отъ πόλις = градъ). Шарамполътъ въ Сливенъ ще е отъ XVI-я вѣкъ или отъ началото на XVII-я вѣкъ, защото за началото му никой отъ старитѣ хора тукъ не е запомнилъ каквито и да било данни. Каменнитѣ стѣни на Сливенъ, познати подъ горнето название, ще сж били почти въ едно врѣме построени съ шарамполитѣ на Ихтиманъ, Ст.-Загора, Котелъ и т. н. ²⁾. Тия каменни стѣни сж опасвали Сливенъ само отъ южната му страна, която не е била естествено укрѣпена съ баири. Шарамполътъ е почвалъ отъ вардаджийни-

¹⁾ Ср. записки военно-топографическаго депо, Спб. 1838—40 г., стр. 276.

²⁾ Въ Ст.-Загора, българи и турци храбро сж отблъснали нападенията на Кара-Феизъ чрѣзъ тѣй заграждения съ стѣни градъ.